

Siedlce, 21.02.2024 r.

Prof. dr hab. Dorota Banaszewska
Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach
Wydział Nauk Rolniczych
Instytut Zootechniki i Rybactwa
Email: dorota.banaszewska@uws.edu.pl

Recenzja
osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej i dydaktyczno-organizacyjnej
dra inż. Kornela Kasperka
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo

Podstawą wykonania recenzji jest pismo z dnia 18 grudnia 2023r. prof. dr hab. Brygidy Ślaskiej, Przewodniczącej Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo (NE.5210.3.2.2023) oraz Uchwały nr 26/RDZIR/2023 Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu wszczętym w dniu 28 września 2023r., w sprawie nadania dr inż. Kornelowi Kasperkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika i rybactwo.

Podstawą prawną oceny osiągnięć naukowych Kandydata ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego jest art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 roku poz. 742 z późn. zm.) i § 45 a ust. 6 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oraz § 7 Regulaminu przeprowadzenia postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie.

1. Sylwetka Kandydata

Dr inż. Kornel Kasperek jest absolwentem Akademii Rolniczej w Lublinie. Tytuł zawodowy magistra inżyniera zootechniki uzyskał w 2006 r. Jego praca magisterska dotyczyła ptaków wodno-błotnych dolnego biegu Wieprza i stawów okolic Sobieszyna. Stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika Kandydat uzyskał w 2011 roku na podstawie dysertacji pt. „Wybrane zachowania i mechanizmy obronne rodziny pszczelej i ich uwarunkowania”. Na uwagę zasługuje fakt, że Kandydat doskonalił swój warsztat badawczy czynnie współpracując z innymi ośrodkami naukowymi zarówno w kraju, jak i za granicą m.in. z Instytutem Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk w Olsztynie, Instytutem Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie, Uniwersytetem Rzeszowskim, Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytetem Medycznym w Lublinie, Uniwersytetem Jagiellońskim w Krakowie, Instytutem Genetyki i Biotechnologii Zwierząt Polskiej Akademii Nauk w Jastrzębcu,

Uniwersytetem Rolniczym w Krakowie, Politechniką Bydgoską, Instytutem Agrofizyki Polskiej Akademii Nauk, Leibniz Institute for Natural Product Research and Infection Biology (Jena, Germany), Drug Consulting Network (Germany), State Research Control Institute of Veterinary Medicinal Products and Feed Additives (SCIVP, Lviv, Ukraine), University of the Witwatersrand (Parktown, Johannesburg, South Africa), Research Institute for Animal Breeding and Nutrition (Meheszét, Godollo, Hungary), czego dowodem są liczne prace współautorskie opublikowane w indeksowanych czasopismach naukowych oraz wpływ na kryterium umiędzynarodowienia chociażby w rankingu Perspektyw Uczelni. Ponadto Kandydat współpracował ze środowiskiem społeczno-gospodarczym: MESSA Ośrodek Hodowli Zarodowej Sp. z o.o. w Mienii oraz Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych w Warszawie, co daje doskonały przykład kontaktu nauki z praktyką.

Warto zwrócić uwagę, że Kandydat oprócz wielu osiągnięć naukowych i licznych działań popularyzatorskich, był bądź jest członkiem wielu gremiów, rad, czy zespołów eksperckich m.in.: Polskiego Oddziału Światowego Stowarzyszenia Wiedzy Drobiarskiej (PB WPSA), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Lubelskiego Towarzystwa Ornitologicznego, Grupy Roboczej ds. ochrony zasobów genetycznych drobiu przy Instytucie Zootechniki PIB w Krakowie, Komisji Hodowli, Wylęgu i Oceny Drobiu Krajowej Rady Drobiarstwa – IG w Warszawie, czy Zespołu ds. Dobrostanu Zwierząt na Wydziale Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki UP w Lublinie.

2. Ocena osiągnięcia naukowego Kandydata będącego podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Na osiągnięcie naukowe pt. „Natywne rasy kur w badaniach zootechnicznych, biologicznych i behawioralnych” składa się pięć oryginalnych prac twórczych opublikowanych w latach 2020-2023. Cztery z prac wchodzących w osiągnięcie naukowe zostało opublikowanych w czasopismach z listy Journal Citation Reports: Animals, Scientific Reports i Applied Animal Behaviour Science, natomiast jedna w czasopiśmie Acta Scientiarum Polonorum Zootechnica. Należy podkreślić, że we wszystkich 5 pracach dr inż. Kornek Kasperek jest pierwszym autorem, co świadczy o Jego znaczącym wkładzie w część badawczą oraz merytoryczną pracy. Deklarowany udział Kandydata obejmował między innymi: sformułowanie hipotezy badawczej, współtworzenie układu doświadczalnego, pobieranie prób biologicznych, udział w pracach fermowych w trakcie trwania doświadczenia, analizy laboratoryjne, a także zestawianie i interpretację uzyskanych wyników i napisanie wstępnej wersji manuskryptu.

Łączna liczba punktów za prace stanowiące osiągnięcie naukowe według klasyfikacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z datą opublikowania pracy wynosi 550 punktów, a sumaryczna wartość czynnika wpływu IF = 15,671, co w reprezentowanej dyscyplinie naukowej należy uznać za wynik bardzo dobry.

Przedłożony do oceny cykl pięciu publikacji, obejmujących tematykę wykorzystania rodzimych, lokalnych genotypów kur do produkcji wysokiej jakości mięsa i jaj, jako alternatywy do produkcji wysokoprzemysłowej w mojej ocenie jest odpowiedzią na potrzeby rynku, co w pełni uzasadnia wybór takiego kierunku badań. Współczesny konsument coraz częściej poszukuje i sięga po produkty z gospodarstw ekologicznych, bądź

pochodzących od zwierząt utrzymywanych w systemie ekstensywnym. Wzrasta również świadomość i wiedza społeczeństwa na temat różnic w jakości produktu, zdrowotności zwierząt oraz ich dobrostanu. Wszystkie te czynniki przemawiają za zasadnością podjętych badań i obserwacji pod bardzo szerokim kątem, począwszy od oceny użytkowości mięsnej i nieśnej oraz jakości tych produktów, po behavior ptaków i jego fizjologiczne uwarunkowania. Ważny element pracy stanowi oryginalność podjętych przez Kandydata badań. Prac z tak rozbudowaną metodyką z tego zakresu jest stosunkowo niewiele, a zainteresowanie, wzrastająca popularność i dynamiczny rozwój produkcji drobiarskiej daje wiele możliwości naukowcom do prowadzenia dalszych badań w tym kierunku, co czyni takie wyniki bardzo cennymi. Stąd temat podjęty przez Kandydata uważam za w pełni zasadny.

Ogólnym celem badań związanych tematycznie prac przedstawionych przez Kandydata jako osiągnięcie naukowe była charakterystyka *de novo* autochtonicznej populacji Zielononóżki kuropatwianej opierająca się na nowoczesnych metodach badawczych poziomu użytkowości i oceny behavioru, jak również nowatorskich, dotychczas nie wykorzystywanych eksploracjach neurobiologicznych.

Aby osiągnąć założony cel dr inż. Kornel Kasperek zaprojektował i wykonał 5 spójnych tematycznie doświadczeń obejmujących zagadnienia związane z oceną surowców drobiarskich i behaviorem kur. Na uwagę zasługuje fakt, że we wszystkich pracach zaliczanych do osiągnięcia naukowego materiałem wyjściowym były głównie rasy kur objęte Programem Ochrony Zasobów Genetycznych, gdzie podstawę stanowiła Zielononóżka kuropatwiana rodu Zk, którą w wybranych pracach porównywano z Polbarem rodu Pb, Leghornem rodu H-33 i kurami w typie Czubatki dworskiej. Ponadto wszystkie ptaki, które były objęte doświadczeniem utrzymywano w jednym obiekcie należącym do Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie i w jednakowych warunkach mikroklimatu pomieszczeń, z zachowaniem wszystkich wymogów dobrostanowych, zgodnie z normami przyjętymi dla gatunku. Jednakowy był również program świetlny i żywieniowy dla wszystkich grup doświadczalnych. Jest to bardzo istotny aspekt w przypadku prowadzenia ciągu powiązanych ze sobą doświadczeń, ponieważ wyklucza wiele czynników środowiskowych, które mogą wpływać na wynik, a ponadto Kandydat z racji bliskiej odległości Uczelni od Stacji Dydaktyczno-Badawczej miał możliwość stałego uczestnictwa w badaniach i monitorowania przebiegu doświadczenia, co znacząco podwyższa wiarygodność i rzetelność publikowanych wyników. Ponadto wszystkie badania Kandydat prowadził w zespole interdyscyplinarnym obejmującym zarówno zootechników, lekarzy weterynarii, jak i instytucje np. MESSA Ośrodek Hodowli Zarodowej Sp. z o.o. w Mienii, co niewątpliwie wskazuje na umiejętność współpracy na różnych polach naukowych i dobre przygotowanie do uzyskania samodzielności naukowej.

Pierwsza praca z omawianego cyklu publikacji (C1 - Kasperek K., Drabik K., Zięba Z., Batkowska J. (2023) The quality of eggs derived from Polbar and Greenleg Partridge hens - Polish conservative breeds. *Acta Scientiarum Polonorum Zootechnica* 22(1). DOI: 10.21005/asp.2023.22.1.06) dotyczy użytkowości nieśnej kur i jakości jaj. Celem badań była charakterystyka jakości jaj dwóch lokalnych, polskich ras kur najstarszej populacji rasy Zielononóżka kuropatwiana (ród Zk) oraz wywodzącej się z niej, unikalnej w skali światowej rasy Polbar (ród Pb). Kandydat wskazuje na bardzo istotny problem. Z jednej strony zwraca uwagę na pojawianie się na rynku produktów pochodzących od kur zielononózek

kuropatwianych niewiadomego pochodzenia, co znacząco wpływa na wizerunek licencjonowanych hodowców, a z drugiej strony poszukuje odpowiedzi na ewentualne pytania konsumentów, co jest faktycznie takiego wyjątkowego w produktach, a w tym przypadku w jajach pochodzących od kur ras rodzimych, odróżniając je od jaj pochodzących z wysokoprodukcyjnych populacji. Kandydat na bardzo licznym (ponad 4000 jaj), więc wiarygodnym materiale analizował szczegółowo cechy jakości treści jaj z oznaczaniem profilu kwasów tłuszczowych w żółtku. Uzyskane wyniki wskazały na istotny wpływ wieku, rasy oraz interakcji wieku i rasy na większość badanych cech jaj. Analizując jakość jaj stwierdzono, że obie rodzime polskie rasy drobiu Zielononóżka kuropatwiana (Zk) i Polbar (Pb) wyróżniają się niską masą jaja. Wpływa to niewątpliwie na jego cenę, ale przede wszystkim może stanowić poważny problem technologiczny w logistyce transportu, pakowania i łańcuchu dostaw do klienta końcowego. Kandydat wskazuje również na wysoki udział żółtka w masie jaja w porównaniu do komercyjnych genotypów międzynarodowych poddanych silnej presji selekcyjnej, co niewątpliwie stanowi zaletę jaj pochodzących od analizowanych lokalnych ras kur. Wykazano, że pozostałe cechy fizyczne jakości jaj i skorupy jaj pozostają na dobrym poziomie. Istotnym wnioskiem wynikającym z pracy jest potwierdzenie, że jaja Zielononóżki kuropatwianej faktycznie wyróżniają się (w porównaniu do Polbara) istotnie niższą zawartością cholesterolu i trójglicerydów, co jednoznacznie wskazuje na ich wysoką jakość.

Druga i trzecia praca z cyklu (**C2** - Kasperek K., Drabik K., Miachalak K., Pietras-Ożga D., Winiarczyk S., Zięba G., Batkowska J. (2021) The influence of sex on the slaughter parameters and selected blood indices of Greenleg Partridge, Polish native breed of hens. *Animals*, 11(2), 517; **C3** - Kasperek K., Drabik K., Sofińska-Chmiel W., Karwowska M., Zięba G., Batkowska J. (2023) The sex impact on the technological and chemical characteristics of meat derived from the Polish native chicken breed. *Scientific Reports*, 13(1), 6525) dotyczy oceny użytkowości mięsnej kur rasy Zielononóżka kuropatwiana. Celem pracy **C2** była ocena wpływu płci, w tym zabiegu kapłonowania kur rasy Zielononóżka kuropatwiana na: wybrane cechy morfologii krwi, aktywność wybranych enzymów surowicy krwi oraz cechy produkcyjne związane z masą ciała i składem tuszy. Celem pracy **C3** była ocena efektu płci ptaków, a także wpływu kapłonizacji na cechy technologiczne uzyskanego mięsa (pH, współrzędne barwy, straty naturalne i kulinarne, zdolność zatrzymywania wody i siłę ścinania), profil kwasów tłuszczowych oraz rozkład głównych związków chemicznych w mięśniach. Na uwagę zasługuje fakt, że Habilitant zwraca uwagę na problem etyczny. Od dawna kontrowersje społeczne budzi uśmiercanie jednodniowych piskląt drobiu nieśnego, płci męskiej. Naprzeciw temu procederowi wychodzi zabieg kapłonowania, który oprócz eliminacji zabijania piskląt, daje możliwość wykorzystania wolno rosnących ptaków do uzyskania mięsa o bardzo dobrej jakości. W pracach **C2** i **C3** zastosowano ciekawe porównanie cech jakości mięsa kur, kogutów i kapłonów, co stanowi ważny przyczynek naukowy zarówno z produkcyjnego, jak i z biologicznego punktu widzenia. Analiza hematokrytu wykazała, że najwięcej elementów morfotycznych zawierała krew kogutów, a istotnie najmniej kur. Ciekawy jest fakt, że wpływ płci na stosunek heterofilii do limfocytów, jako pośredniego markera stresu ptaków, nie został potwierdzony. Nie stwierdzono również istotnych różnic dla AST, ALT, UREA, CREA i LIPA. Jedynie istotne różnice zaobserwowano dla aktywności amylazy, jej najwyższy poziom odnotowano

u kapłonów, a najniższy u kur. W przypadku kapłonów stwierdzono, że zarówno wartości hematokrytu, jak i hemoglobiny są u nich istotnie niższe niż u niekastrowanych kogutów. Największe różnice zaobserwowano w poziomie cholesterolu i trójglicerydów, gdzie kastracja samców przyczynia się do wzrostu ich poziomu.

W pracy **C2** analiza rozkładu masy ciała od 6 do 24 tygodnia życia ptaków wykazała, że istotnie najniższą masą ciała, niezależnie od daty pomiaru, charakteryzowały się kury. W wyniku zabiegu kapłonowania kapłony charakteryzowały się istotnie niższą masą ciała od kogutów do 14 tygodnia życia. Natomiast w 18 i 20 tygodniu życia to kapłony charakteryzowały się istotnie wyższą masą ciała. Ponadto wykazano, że koguty charakteryzowały się istotnie wyższą wydajnością rzeźną w porównaniu do kur. Natomiast udział mięśnia piersiowego w tuszce był istotnie wyższy u kur w porównaniu do kogutów. Kapłony nie różniły się od pozostałych grup ptaków pod względem wydajności rzeźnej, jak i udziału mięśni piersiowych w tuszce. Warte uwagi są w większości pośrednie pomiędzy kogutem a kurą wartości udziałów poszczególnych części tuszy odnotowane u kapłonów. Szczególnie widoczne jest to w przypadku istotnie większej depozycji tłuszczu sadełkowego oraz wyższej masy mięśni piersiowych.

Wyniki pracy **C3** dotyczące cech technologicznych wskazują, że najwyższym pH mięśnia piersiowego 60 minut po uboju charakteryzowały się kury, przy najniższych wartościach tej cechy w mięśniach kogutów. W przypadku mięśnia uda dla tego samego czasu stwierdzono istotnie niższą wartość pH dla kapłonów, natomiast mięśnie kur i kogutów nie różniły się istotnie. Mięśnie kur charakteryzowały się najwyższym wyciekami naturalnym, przy niższych wartościach odnotowanych dla kapłonów i kogutów. W przypadku innych cech technologicznych (zdolność utrzymania wody własnej, wyciek termiczny, kruchość) nie stwierdzono istotnych różnic między grupami. Ponadto stwierdzono, że najwyższą jasnością mięsa (L^*) charakteryzowały się kapłony, a najniższe wartości tej cechy odnotowano dla mięsa kogutów. Najniższe nasycenia barwy żółtej (b^*) stwierdzono u kapłonów, bez istotnych różnic między kurami i kogutami. Analiza jakości mięsa wskazuje na korzystne zmiany po kapłonowaniu wynikające w dużej mierze z większej depozycji tłuszczu w mięśniach. Kolor mięśni jest jednym z pierwszych czynników decydujących o decyzjach zakupowych konsumentów. Wykazano, że kapłony posiadały istotnie jaśniejszą barwę mięśni, co prawdopodobnie związane jest w większym udzialem tłuszczu w mięśniach.

W pracy **C3** Habilitant analizował profil kwasów tłuszczowych, jednak stwierdzono niewielkie zróżnicowanie w obrębie analizowanych grup ptaków. Jednym z parametrów technologicznych mięsa mającym wpływ na okres przydatności do spożycia jest indeks kwasów tłuszczowych. Istotnie najniższą zawartość jednonienasyconych kwasów tłuszczowych stwierdzono u kogutów, a najwyższą zawartość kwasów tłuszczowych n3 u kapłonów. W kontekście indeksu kwasów tłuszczowych kapłony i kury charakteryzowały się lepszą jakością mięsa w porównaniu do kogutów pod względem indeksu peroksydacji, jednak zależne było to od rodzaju mięśnia.

W obu pracach **C2** i **C3** Kandydat potwierdza wpływ płci, a także zabiegu kapłonizacji, na każdym poziomie doświadczenia, od produktywności do wybranych cech fizjologicznych ptaków i jakości mięsa. Wykazano, że kapłony Zielononózki kuropatwianej uzyskują wyższą od kogutów masę ciała po 14 tygodniach życia, a optymalny wiek ubojowy dla tej rasy, niezależnie od płci ptaków, powinien mieścić się pomiędzy 20 a 22 tygodniem

życia, ponieważ w tym czasie wyraźnie spowalniają się przyrosty masy ciała. Ten wniosek może być cenną wskazówką dla hodowców, aby nie generować dodatkowych kosztów odchovu ptaków, przedłużając ich wiek uboju. Ma to niewątpliwie znaczenie użytkowe.

Czwarta i piąta praca z cyklu publikacji (**C4** - Kasperek K., Zięba G., Pluta A., Ziemiańska A., Rozempolska-Rucińska I. (2020) Breed-related differences in the preference for inanimate objects between chicks of laying hens. *Applied Animal Behaviour Science*, 232, 105104; **C5** - Kasperek K., Jaworska-Adamu J., Krawczyk A., Rycerz K., Buszewicz G., Przygodzka D., Wójcik G., Blicharska E., Drabik K., Czech A., Wlazło Ł., Ossowski M., Rozempolska-Rucińska I. (2023) Investigation of structural and neurobiochemical differences in brains from high-performance and native hen breeds. *Scientific Reports*, 13(1), 224) dotyczą behawioru kur i jego uwarunkowań fizjologicznych. Biorąc pod uwagę fakt, że Zielononóżka kuropatwiana jest kurą o prymitywnym, niemodyfikowanym genotypie, natomiast Leghorn jest rodem poddanym pracy hodowlanej Kandydat podjął próbę bardzo ciekawej, innowacyjnej analizy behawioru ptaków. Celem pracy **C4** było porównanie Zielononóżki kuropatwianej, Czubatki oraz Leghorna pod względem preferencji do obiektów nieożywionych wobec hipotezy, że różnice pomiędzy rasami mogą wynikać z selekcji pośredniej modelującej zachowania instynktowne. W pracy **C5** Kandydat podjął próbę pogłębienia wiedzy z zakresu obserwowanych w pracy **C4** zachowań poprzez analizę ich podłoża anatomiczno-fizjologicznego. Habilitant postawił bardzo interesującą hipotezę, zakładając, że tak widoczne międzyrasowe różnice behawioralne pomiędzy Leghornem i Zielononóżką kuropatwianą mają swoje podłoże w anatomii i fizjologii układów zaangażowanych w przejawianie zachowania się ptaków. W pracy **C4** materiałem badawczym były pisklęta Zielononóżki kuropatwianej, Czubatki oraz Leghorna, które po wylęgu poddano testom behawioralnym analizując aktywność piskląt i wybór przez nie obiektu. Z kolei w pracy **C5** do badań wykorzystano wyłącznie osobniki żeńskie Zielononóżki kuropatwianej oraz Leghorna analizując próby wypreparowanych mózgów. Narządy poddano analizom morfologiczno-morfometrycznym oraz oznaczeniom składu mikroelementów i zawartości dopaminy, serotoniny, kortykosteronu, kortyzolu i kortyzonu. Bardzo interesujące obserwacje behawioralne w pracy **C4** wskazują, że rasa kur była czynnikiem różnicującym zachowanie piskląt i ich zdolności do rozpoznawania obiektów, co ma ogromne znaczenie adaptacyjne. Habilitant uzyskał ciekawe wyniki sugerujące, że selekcja linii nieśnych w kierunku wysokiej produktywności, może odpowiadać za specyficzne zachowanie w tym przypadku Leghornów, być może utrwalając w kolejnych pokoleniach te cechy. W pracy **C5** przeprowadzono dokładną analizę morfometryczną mózgów kur Leghorn i Zielononóżki kuropatwianej, gdzie Kandydat wskazuje na obecność w badanych obszarach wielobiegunowych neuronów o podobnych rozmiarach, ale o różnych kształtach w podwzgórzu brzuszno-przyśrodkowym (VMH), jądrze przykomorowym (PVN) i podwzgórzu przednim (AH). Stwierdzono duże, owalne i trójkątne komórki w VMH kur Leghorn. W PVN i AH liczba komórek nerwowych była statystycznie większa u kur Leghorn w porównaniu do Zielononóżki kuropatwianej. Na tej podstawie Habilitant przypuszcza, że Leghorny posiadają uwarunkowania morfologiczne, które mogłyby świadczyć o większej aktywności obszarów mózgu odpowiedzialnych za pobieranie pokarmu w porównaniu do Zielononóżki kuropatwianej. Ta sugestia wydaje się słuszna w kontekście dużo większego zapotrzebowania na pokarm u Leghorna, który jest rasą wysokoprodukcyjną i znosi prawie

dwa razy więcej jaj od Zielononóżki kuropatwianej. Ponadto rozpatrywany jest również czynnik behawioralny, gdyż większa liczba neuronów w AH u kur Leghorn, może skutkować silniejszymi działaniami agresywnymi w porównaniu do kur Zielononóżka kuropatwiana.

Przeprowadzone przez Habilitanta badania potwierdziły założone w cyklu 5 prac składających się na osiągnięcie naukowe cele i hipotezy badawcze. Na uwagę zasługuje wskazanie przez Habilitanta konkretnych możliwości potencjalnego wykorzystania badań w praktyce. Prace stanowiące spójny tematycznie cykl publikacyjny poza tym, że są źródłem wiedzy popartej badaniami na licznych materiale, mogą również stanowić cenną wskazówkę dla hodowców w wykorzystaniu ras pierwotnych do produkcji żywności wysokiej jakości, wypełniając tym samym niszę produkcyjną. Poza udowodnieniem na wielu poziomach, że rasy lokalne, a w tym przypadku Zielononóżka kuropatwiana ma predyspozycje do wykorzystania w ekstensywnych kierunkach chowu do produkcji niszowej bardzo dobrej jakościowo żywności: jaj o dużym udziale żółtka i mniejszej zawartości cholesterolu oraz mięsa pochodzącego od kapłonów, unikając w ten sposób strat lęgowych, badania mają również cel priorytetowy jakim jest zachowanie puli genowej, a tym samym bioróżnorodności. Ale przede wszystkim, co ważne, prace te mogą być źródłem informacji podnoszących świadomość hodowców tej rasy, co niewątpliwie może wpływać na ukierunkowany jej wybór, a konsumentom zwiększy dostępność i możliwość wyboru produktu. Bardzo ciekawy jest również wniosek dotyczący zróżnicowanego behawioru w zależności od rasy. Przewagą genotypów prymitywnych nad selekcjonowanymi w kierunku wysokiej produktywności jest zachowanie działań instynktownych u kur ras rodzimych, co dodatkowo predysponuje je do warunków chowu ekstensywnego. Ułatwia im to dostosowanie się do warunków środowiskowych, szybką, świadomą reakcją na ewentualne niebezpieczeństwo oraz wpływa na poprawę dobrostanu ptaków. Takie obserwacje pozwalają na lepsze zrozumienie, być może, niestandardowego zachowania zwierzęcia, czy jego reakcji na otoczenie.

Reasumując poruszane przez Kandydata problemy związane zarówno z produkcją, oceną surowca, jak i jeszcze ciągle mało poznanym behawiorem kur są tematem nadal aktualnym, a oceniany spójny tematycznie cykl publikacji jest przemyślany, wskazuje na dojrzałość naukową Habilitanta, wnosi wartość w rozwój nauki i w pełni uzasadnia proces ubiegania się o kolejny awans naukowy. Atutem autoreferatu jest zwięźle napisany wstęp wprowadzający czytelnika w zagadnienie, klarowny cel badań, omówienie wykorzystania wyników dla każdego z eksperymentów w oparciu o prawidłowo tematycznie dobraną z ostatnich lat literaturę, a także rzeczowe podsumowanie publikacji wybranych jako osiągnięcie naukowe. Cykl publikacji stanowiący podstawę procedury habilitacyjnej został także zauważony przez kompetentne środowisko naukowe, o czym świadczy ich cytowanie i bardzo wysokie wskaźniki naukometryczne. Zarówno planowane doświadczenia, jak i ich realizacja omówiona w części metodycznej oraz osiągnięte rezultaty badań i wnioski, które mogą mieć znaczenie użytkowe, zostały zrealizowane w sposób merytorycznie prawidłowy, a biorąc pod uwagę znaczący udział Habilitanta w pracach zespołu badawczego można uznać, że wykazał się on dojrzałością naukową predysponującą do uzyskania stopnia.

Reasumując przedstawiony do oceny cykl pięciu opublikowanych prac jako osiągnięcie naukowe pt. „Natywne rasy kur w badaniach zootechnicznych, biologicznych

i behawioralnych” spełnia warunek stawiany osobie ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego określony w art. 219 ust. 1. pkt 2b. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm.).

3. Ocena dorobku, aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej

Głównym obszarem zainteresowań naukowych Kandydata, na początku kariery naukowej, przed uzyskaniem stopnia doktora była problematyka związana z zagadnieniami pszczelarstwa, czego efektem były doniesienia naukowe oraz wyniki badań prezentowane na konferencjach.

Po uzyskaniu stopnia doktora zainteresowania naukowe Habilitanta były już bardziej ukierunkowane na zagadnienia związane z użytkowaniem, zachowaniem, jakością produktów oraz genetyką różnych gatunków zwierząt. Koncentrowały się one na następującej tematyce:

1. Behawior oraz fizjologia pszczoły miodnej (*Apis mellifera*). Efektem tego obszaru badań były publikacje, które są wynikiem dysertacji doktorskiej Kandydata pod tytułem „Wybrane zachowania i mechanizmy obronne rodziny pszczelej i ich uwarunkowania” realizowanej w części ze środków na naukę KBN (NCN) w latach 2010 – 2011 jako projekt badawczy nr N N311 609438 (grant promotorski) pod tym samym tytułem. W pracach, które Kandydat zakwalifikował do tej grupy tematycznej podjęto badania obejmujące analizę: zachowań obronnych związanych z żądleniem przeciwnika, walk matek podczas konfliktów reprodukcyjnych, porównania zachowań agresywnych matek pszczelich z ich siostrami – robotnicami. Ponadto analizowano zimowe straty pszczół i ich zależność od warunków atmosferycznych, weryfikowano hipotezę wpływu wielkości komórki plastra pszczelego na genotyp i wielkość ciała roztoczy *Varrora destructor* oraz określano wpływ znieczulenia dwutlenkiem węgla na długowieczność i objętość pobierania go przez robotnice pszczoły miodnej. Biorąc pod uwagę fakt jak ważna jest pszczoła miodna, jako owad użytkowy, w życiu człowieka i zwierząt, każde badania dotyczące tego gatunku stanowią istotny wkład w naukę, a wyniki i wnioski w mojej ocenie mogą być cenną wskazówką do wykorzystania ich w praktyce, zarówno przez hodowców, jak i naukowców zajmujących się hodowlą i użytkowaniem pszczoły miodnej. Efekty badań zostały opublikowane w 6 publikacjach naukowych z listy MNiSW, 1 pracy nieindeksowanej oraz prezentowane na 10 konferencjach naukowych w formie doniesień.
2. Genetyka molekularna zwierząt futerkowych i psów. Celem cyklu prac w zakresie tej tematyki było określenie stopnia odrębności fenotypowej i genetycznej populacji hodowlanych i dziko żyjących norki amerykańskiej, lisa pospolitego i jenota, co stanowiło jednocześnie tytuł projektu badawczego N R 12 0140 10, realizowanego w latach 2010-2013, w którym Habilitant brał udział. Uzyskane w pracach wyniki są bardzo ciekawe. chociażby dlatego, że analizując biologię gatunku przeprowadzona analiza polimorfizmu w 15 sekwencjach mikrosatelitarnych pokazała, że jenoty hodowane na polskich fermach i dzikie jenoty żyjące w Polsce to dwie genetycznie odrębne grupy zwierząt. Podobne spostrzeżenia dotyczą lisów, gdzie na podstawie sekwencji wybranych fragmentów genomów Habilitant weryfikował podobieństwa i różnice pomiędzy lisami pospolitymi (*Vulpes vulpes*) z trzech populacji: dziko żyjące w Polsce, dziko żyjące w Ameryce Północnej oraz populacji hodowlanej na polskich fermach. W tym przypadku również

wnioskowano, że lisy rude hodowane na polskich fermach i lisy dzikie żyjące w Polsce to dwie odrębne genetycznie grupy zwierząt. Bardzo ciekawym spostrzeżeniem jest potwierdzenie, że hodowlana populacja lisów w Polsce pochodzi od dzikich osobników żyjących w Ameryce Północnej, przy jednoczesnej identyfikacji również haplotypu wspólnego dla dzikich lisów z Polski i dzikich osobników z Ameryki Północnej. W tej grupie tematycznej Kandydat zajął się również bardzo istotnym z punktu widzenia medycyny weterynaryjnej tematem, którego celem była charakterystyka zmienności liczby kopii CNV i utraty heterozygotyczności LOH w guzach nowotworowych sutka psów. Wyniki mogą być cenną wskazówką diagnostyczną dla lekarzy weterynarii, ponieważ analiza stopnia zaawansowania nowotworu, a także wielkość i wiek psów wskazują, że aberracje strukturalne występowały częściej u psów, u których zdiagnozowano II i III stopień złośliwości guza, a także u psów o większych rozmiarach ciała w wieku 7-8 lat. Wyniki badań opublikowano łącznie w 8 pozycjach naukowych, obejmujących prace z listy MNiSW oraz w zaprezentowano w 11 doniesieniach konferencyjnych.

4. Wpływ kapłonowania na wybrane cechy produkcyjne, fizjologię i jakość mięsa. W tym przypadku kandydat zajął się oceną wpływu kapłonizacji chirurgicznej na wyniki produkcyjne, udział poszczególnych elementów tuszy, podstawowy skład chemiczny i profil kwasów tłuszczowych mięśni samców Zielononóżki kuropatwianej, gdzie wykazano we wszystkich parametrach pozytywne aspekty wykorzystania Zielononóżki kuropatwianej w kierunku produkcji kapłonów, co daje większą wiedzę dla hodowców kur tej rasy i zachęca jednocześnie do wykorzystania niszy w produkcji mięsa drobiowego wyższej jakości. W kolejnej pracy efekt kapłonowania Zielononóżki kuropatwianej porównano do ptaków rasy Polbar. Badania potwierdziły, że obie rasy podobnie zareagowały na zabieg kapłonowania, a same wyniki wskazują na to, że są dobrym materiałem do produkcji kapłonów, co ma znaczenie utylitarne. Badania pod kątem wyników produkcyjnych w kolejnej pracy z tego cyklu zostały poszerzone o analizę wpływu zabiegu kapłonowania na rozwój kośćca nóg. W tym przypadku Kandydat wraz z zespołem udowodnił, że kapłonowanie powoduje niestety niekorzystne zmiany w mineralizacji oraz geometrii kośćca, zmniejsza gęstość mineralną kości udowej i wytrzymałość kości, co może skutkować większą podatnością na deformacje i złamania. Wykazano również, że kapłonizacja miała mniej negatywnych skutków u Polbara niż u Zielononóżki kuropatwianej. Wyniki badań z tego zakresu zostały omówione w 5 publikacjach naukowych z listy MNiSW i prezentowane w formie doniesień naukowych na 8 konferencjach.
5. Behawior drobiu. Wszystkie prace dotyczące zachowań ptaków domowych w mojej ocenie są bardzo interesujące, chociażby dlatego, że temat ten stał się obszarem badawczym stosunkowo niedawno. Prace z zakresu behawioru dotyczyły głównie zwierząt dzikożyjących, a zagadnienie jest istotne choćby z hodowlanego punktu widzenia, ale również z wynikających z badań wskazówek dla hodowców dotyczących podniesienia poziomu szeroko pojętego dobrostanu, co ma odzwierciedlenie w zdrowotności i produktywności ptaków. Przeprowadzone przez Habilitanta testy behawioralne potwierdziły celowość ich stosowania do oceny profilu behawioralnego kur. Dla przykładu w jednej z prac Kandydat wskazuje, że lokomocja ptaków oceniana za pomocą klasycznego testu otwartego pola niekoniecznie wskazuje na wysoki poziom strachu

i próbę ucieczki, ale może wiązać się ze znacznym poziomem towarzyskości i chęcią powrotu do stada. Z tego wynika kolejny wniosek praktyczny, gdyż okazało się, że pojedynczy wskaźnik behawioralny, opóźnienie w podejmowaniu aktywności fizycznej, może być wykorzystywany do selekcji w praktyce hodowlanej. Wskaźnik ten jest silnie skorelowany z pozostałymi cechami, a jednocześnie łatwy i szybki do oceny w warunkach fermowych. Ponadto w zakresie tego zagadnienia prowadzono badania nad różnicami w reaktywności emocjonalnej i preferencjach kur niosek Zielononóżki kuropatwianej, Polbara i Leghorna, w których Kandydat wskazuje, że ptaki analizowanych ras różnią się między sobą nie tylko pobudliwością i reaktywnością emocjonalną, ale również preferencjami względem elementów wzbogacających środowisko, przy czym największą reaktywność emocjonalną stwierdzono u rasy Leghorn, co może być wynikiem skorelowanej selekcji ukierunkowanej na wzrost produktywności kur. Habilitant podaje konkretne zalecenie praktyczne wskazując, że kury nieśne nie mogą być traktowane jako jedna grupa zwierząt o takich samych wymaganiach środowiskowych. Zasadę tą należałoby stosować podczas przeznaczenia danych genotypów do różnych systemów chowu ze zwróceniem uwagi na interakcje genetyczno-środowiskowe. Badania behawioralne ptaków w kolejnych publikacjach zostały poszerzone o analizę parametrów hematologicznych i biochemicznych krwi, ocenę poziomu stresu za pomocą wskaźników fizjologicznych oraz ocenę wpływu wzbogacenia środowiska na wskaźniki behawioralne i fizjologiczne przepiórek japońskich. Efekty badań zostały opublikowane w 8 publikacjach naukowych z listy MNiSW, oraz prezentowane na 2 konferencjach naukowych w formie doniesień.

6. Wpływ wybranych czynników na erytrocyty krwi kurzej. W pracach z zakresu tej tematyki Kandydat określał wpływ L-karnityny (L-CAR) na morfologię, hemolizę, aktywność kaspazy 3/7 i wychwyt glukozy w erytrocytach kurzych inkubowanych w pożywce hodowlanej pozbawionej składników odżywczych. Wykazano niższy odsetek komórek apoptotycznych i zmniejszoną hemolizę erytrocytów we wszystkich stężeniach L-CAR. Wynik ten jednocześnie potwierdził możliwości ochronnego działa L-karnityny na erytrocyty ptasie. Habilitant postawił hipotezę, że zmniejszenie zmian apoptotycznych w erytrocytach kurzych może wynikać ze zwiększonej ilości glukozy, co stanowi cenną wskazówkę w przygotowaniu programów żywieniowych dla drobiu. W kolejnych publikacjach analizowano wpływ podwyższonej temperatury na morfologię i odpowiedź komórkową erytrocytów ptaków. W badaniach Habilitant potwierdził, że krótkotrwała ekspozycja krwi kurzej na temperaturę 43-45 °C powodowała zmiany morfologiczne i zwiększała aktywność proapoptotycznych kaspaz 3/7, przy jednoczesnej obserwacji komórek hemolitycznych. Ponieważ zmiany w morfologii erytrocytów były szybkie, mogą być użytecznymi wskaźnikami stresu cieplnego u ptaków, co stanowi cenną wskazówkę zarówno dla diagnostyki weterynaryjnej, jak i dla hodowców. Wyniki badań zostały opublikowane w 3 publikacjach naukowych i były prezentowane na 6 konferencjach naukowych.
7. Jakość jaj i żywienie drobiu. Warto zwrócić uwagę na udział Habilitanta w kolejnym projekcie badawczym pt. „Modyfikacja kryterium selekcyjnego i programu hodowlanego stada zarodowego kur nieśnych” współfinansowanym przez NCBiR (PBS2/B8/8/2013) w efekcie, którego powstały publikacje dotyczące analizy jakości jaj. Jedna z prac stanowi

cenne opracowanie metodyczne wskazujące na możliwość wykorzystania technologii ultradźwiękowej (USG) do rejestrowania grubości skorupy jaja w celu selekcji rodów kur, co może znaleźć bezpośrednie zastosowanie w prowadzeniu pracy hodowlanej. Habilitant wskazuje również na zaletę włączenia jako kryterium selekcyjnego pomiaru USG skorupy, ponieważ jest to pomiar szybki i daje możliwość dalszego wykorzystania jaj. Kandydat w zakresie tej tematyki poszerzył swoje obserwacje o kolejny gatunek drobiu domowego przepiórkę japońską (*Coturnix japonica*), którą doświadczalnie żywiono paszą pełnoporcjową zbilansowaną dodatkiem 1,5% nieaktywnych drożdży *Saccharomyces cerevisiae* i porównano z grupą kontrolną. Wyniki wykazały, że samice przepiórek karmione dietą uzupełnioną drożdżami miały znacznie niższy poziom cholesterolu całkowitego i amylazy niż samice kontrolne. Wykazano, że dodatek do paszy *S. cerevisiae* w ilości 1,5% pozytywnie oddziaływał na wskaźniki zdrowotności przepiórek japońskich m.in. poprawiając morfologię jelita cienkiego jednak w sposób zależny od płci. Suplementacja drożdżami poprawiła również morfologię chrząstki stawowej, niezależnie od płci ptaków, zwiększając znacząco całkowitą grubość chrząstki stawowej. Efekty badań zostały opublikowane w 8 publikacjach naukowych z listy MNiSW, 1 pracy nieindeksowanej oraz prezentowane na 6 konferencjach naukowych w formie doniesień.

8. Wykorzystanie metod genetyki oraz genetyki populacji w hodowli zwierząt. Kandydat analizował różnorodność genetyczną i strukturę populacji lokalnych, rodzimych ras kur objętych ochroną *in situ*. Oceniał zmienność genetyczną czterech populacji kur: Zielononóżki kuropatwianej, Czarnej gołoszyjki transylwańskiej, Białej gołoszyjki transylwańskiej i Węgierskiej kury plamistej. Wykazano, że struktura tych populacji nie zmieniła się po 10 latach ochrony *in situ*, a zarządzanie populacjami nie miało negatywnego wpływu na ich zmienność genetyczną. W kręgu zainteresowań Habilitanta znalazły się również konie, gdzie założonym celem było scharakteryzowanie struktury populacji i ocena zróżnicowania genetycznego koni pełnej krwi angielskiej wykorzystywanych w dyscyplinie skoków przez przeszkody w Mistrzostwach Polski Młodych Koni. Średni współczynnik inbredu wykazywał akceptowalny poziom (1,01%), ale niepokojącym wydaje się rosnący odsetek zwierząt zimbredowanych. Wykazano, że współczesne konie sportowe pochodzą od niewielkiej liczby wysokiej jakości reproduktorów, których potomstwo było intensywnie wykorzystywane w hodowli. Biorąc pod uwagę zmiany w badanej populacji, poziom chowu wsobnego u współczesnych koni sportowych powinien być monitorowany. Uzyskane interesujące wyniki powinny uczyć hodowców na dokładną analizę danych rodowodowych, które powinny być skutecznie wykorzystywane w selekcji par do kojarzeń. Wyniki badań opublikowano łącznie w 2 pozycjach naukowych, obejmujących prace z listy MNiSW oraz w zaprezentowano w 5 doniesieniach konferencyjnych.

Całkowity dorobek publikacyjny Kandydata, wyłączając 5 prac wskazanych jako osiągnięcie naukowe obejmuje 106 prac twórczych, w tym 39 opublikowanych w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR, o sumarycznym IF=48,221 i łącznej liczbie punktów MNiSW zgodnie z rokiem opublikowania pracy 2130. Ponadto Habilitant jest współautorem 4 publikacji w czasopiśmie naukowych nieposiadających IF o łącznej liczbie 19 punktów MNiSW zgodnie z rokiem opublikowania pracy, 4 artykułów popularno-naukowych oraz 59 doniesień w materiałach konferencyjnych. Łączna liczba punktów

uzyskanych przez dra inż. Kornela Kasperka, bez prac stanowiących osiągnięcie naukowe wynosi 2149. Indeks Hirsha według bazy Web of Science na dzień składania wniosku wynosi 10, a łączna liczba cytowań 281, bez autocytowań 233. W dyscyplinie zootechnika i rybactwo wskaźniki te można uznać za wybitne do uzyskania samodzielności naukowej. Na uwagę zasługuje fakt, że niemal wszystkie prace poza doniesieniami konferencyjnymi zostały wypracowane po uzyskaniu stopnia doktora, co świadczy o dużym zaangażowaniu i intensywnej pracy badawczej Habilitanta. Dr inż. Kornel Kasperek brał również czynny udział w wielu konferencjach naukowych oraz kursach i szkoleniach. Ponadto w latach 2020-2023 odbył cztery naukowe staże krajowe poszerzając swoje zainteresowania badawcze o znajomość obowiązujących przepisów prawnych w zakresie funkcjonowania i certyfikacji rolnictwa ekologicznego, ocenę wartości użytkowej i hodowlanej drobiu i prowadzenia ksiąg hodowlanych, biologiczną analizę lęgów i techniki inkubacji, ocenę wartości hodowlanej ptaków metodą BLUP oraz o obserwacje behawioralne. Ponadto dr inż. Kornel Kasperek brał udział w zagranicznym wyjeździe naukowym na Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Animal Nutrition and Nutritional Diseases, Turkey, którego celem było zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie analiz laboratoryjnych składu chemicznego materiału biologicznego. Warto podkreślić, że w tak krótkim czasie (2010-2024) Kandydat brał udział aż w 8 projektach naukowych, z czego w dwóch pełnił funkcję kierownika, co zasługuje na szczególne uznanie i świadczy o dojrzałości naukowej Habilitanta. Na aktywność naukową wskazuje również członkostwo w dwóch towarzystwach naukowych, w których Kandydat aktywnie uczestniczy biorąc czynny udział w zjazdach organizowanych przez te towarzystwa. O rozpoznawalności dra inż. Kornela Kasperka w międzynarodowym środowisku naukowym świadczy powierzenie mu recenzji prac znajdujących się w indeksowanych czasopismach międzynarodowych. Autor wskazuje na 17 wykonanych recenzji, m.in. w czasopismach: Agriculture, Animals, Genes Journal of Veterinary Behavior-Clinical Applications and Research, Physiology & Behavior, Zoological Science, czy Scientific Reports. Reasumując dorobek i działalność naukową Habilitanta, można ją uznać za ukierunkowaną tematycznie i satysfakcjonującą, co daje Mu pozycję specjalisty w swojej dziedzinie i stanowi solidną podstawę do dalszego rozwoju naukowego.

Oceniając osiągnięcia naukowo-badawcze stwierdzam, że dr inż. Kornel Kasperek jest dojrzałym pracownikiem naukowym, posiada umiejętności pozwalające na realizację badań w wymiarze organizacyjnym i metodycznym, co umożliwia samodzielne projektowanie prowadzonych badań, jak również kierowanie zespołem badawczym.

Przedłożony do oceny dorobek naukowy dra inż. Kornela Kasperka oceniam jako wartościowy zarówno z poznawczego, jak i utylitarne punktu widzenia. Wyrażam przekonanie, że osiągnięcia naukowe Kandydata spełniają wymagania stawiane przez Ustawę pretendentom do stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Oceniając sylwetkę pracownika badawczo-dydaktycznego uczelni nie sposób pominąć działalności dydaktycznej Kandydata. Dr inż. Kornel Kasperek czynnie brał udział w Komitecie Naukowym w organizacji seminariów Studenckich Kół Naukowych.

Przygotował i prowadzi od roku akademickiego 2006/2007 autorskie zajęcia dydaktyczne ze studentami różnych wydziałów UP w Lublinie (Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Nauk o Żywności i Biotechnologii, Medycyny Weterynaryjnej, Biologii Środowiskowej). Przedmioty można podzielić na związane z chowem i hodowlą zwierząt, statystyką i bioinformatyką oraz genetyką i biotechnologią. Kandydat wskazuje aż 24 moduły, za które był lub wciąż jest odpowiedzialny lub, w których przygotowaniu bierze udział wykorzystując zdobyte uprawnienia i certyfikaty. Habilitant cieszy się również dobrą opinią i uznaniem wśród studentów, czego wynikiem jest liczba osób, nad którymi sprawował opiekę naukową (28 osób), w tym wypromował 17 magistrów i 11 inżynierów kierunków takich jak: Zootechnika, Behawiorystyka Zwierząt, Biotechnologia, Biologia, Doradztwo w Obszarach Wiejskich, Bezpieczeństwo i Certyfikacja Żywności i Ochrona Środowiska. Ponadto pełnił funkcję opiekuna roku kierunku Biologia oraz członka komisji egzaminacyjnej studenckich praktyk zawodowych.

Kandydat w 2009 roku dostał siedmimiesięczne stypendium „Stypendium naukowe dla doktorantów” współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Budżetu Państwa i Budżetu Samorządu Województwa Lubelskiego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Priorytetu VII, Działania 8.2 Transfer Wiedzy Podziałania 8.2.2 „Regionalne Strategie Innowacji”, co świadczy o jego dużym zaangażowaniu i skuteczności w pozyskiwaniu środków zewnętrznych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że dr inż. Kornel Kasperek wykazuje się również wybitnym zaangażowaniem związanym z funkcjonowaniem „Stacji Dydaktyczno-Badawczej Zwierząt Drobnych im. Laury Kaufman” UP w Lublinie, gdzie sprawuje merytoryczną opiekę nad stadami kur Zielononóżka kuropatwiana (Zk) i Polbar (Pb) objętymi „Programem ochrony zasobów genetycznych kur niesnych”. Konsekwencją prac zootechnicznych prowadzonych w tych stadach jest coroczne raportowanie i publikowanie wyników w ramach prowadzenia ksiąg hodowlanych przez Krajową Radę Drobiarstwa – Izbę Gospodarczą w Warszawie. Popularyzując posiadane zasoby genetyczne Kandydat uczestniczył w wielu wystawach drobiu, na których prezentowane stawki kur (Zk i Pb) wielokrotnie zdobywały tytuły: superczempionów, czempionów, wiceczempionów oraz złote medale. Ponadto podczas wystaw Habilitant brał czynny udział wygłaszając wykłady dla hodowców drobiu, realizując w ten sposób założenia celowości prowadzonych badań zootechnicznych „nauka-praktyce”. Dr inż. Kornel Kasperek współpracuje z różnymi organizacjami i sektorem gospodarczym: Ośrodkiem Hodowli Zarodowej MESSA w Mieni, Krajową Radą Drobiarstwa – IG w Warszawie, czy Firmą Drobiu Słowik s.c., czego wymiernym efektem są wspólnie realizowane projekty badawcze, czy też zlecenie ekspertyz. Sumienna praca i zaangażowanie dr inż. Kornela Kasperka zostały dostrzeżone przez Władze Uczelni w formie przyznanych Habilitantowi licznych nagród, wyróżnień i dyplomów uznania.

4. Wniosek końcowy

Stwierdzam, że przedłożone mi do oceny osiągnięcia naukowe, istotna aktywność naukowa oraz działalność dydaktyczno-organizacyjna Pana dr inż. Kornel Kasperka spełniają wszystkie wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm.).

Osiągnięcia naukowe Kandydata udokumentowane publikacjami naukowymi wskazują na znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej zootechnika i rybactwo.

Stąd stawiam wniosek do Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie o nadanie dr inż. Kornelowi Kasperkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo.

Dorota Banaszenko